

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/68/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119205031
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119205031.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobcu: P. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. č. XX, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Martinom Gordíkom, advokátom so sídlom I., Z. A. O. č. XXX/X, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, ul. Štefánikova č. 17, IČO: 31 595 545, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, ul. Horná č. 26, IČO: 36 868 299, o zaplatenie sumy 643,02 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/36/2019-102 zo dňa 06. novembra 2020, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 6C/36/2019-102 zo dňa 06.11.2020 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 643,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 643,02 eur od 06.03.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou podanou dňa 03.05.2019 sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 643,02 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 643,02 eur od 06.03.2019 do zaplatenia z titulu nároku z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Zetor EČV: ZA747 AG (ďalej len „motorového vozidla zn. Zetor“) predstavujúceho náklady vynaložené na opravu poškodenia osobného motorového vozidla žalobcu zn. Peugeot EČV: ZA251 ET vo výške, ktorú určil žalovaný rozpočtom. Žalovaný popieral, že by žalobcovi vznikol nárok na poistné plnenie spočívajúce v náhrade škody, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti so škodovou udalosťou, ku ktorej malo dôjsť dňa 16.01.2019 o 02.00 hod. pri prevádzke motorového vozidla poisteného (škodcu). Podľa neho ku vzniku škody došlo pri pracovnej činnosti vozidla poisteného, preto v danom prípade ide o zákonnú výluku, kedy on nie je povinný za poisteného (škodcu) poskytnúť žalobcovi ako poškodenému akékoľvek poistné plnenie. Tiež bol názoru, že peňažná sankcia v podobe úroku z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „zák. č. 381/2001 Z. z.“ je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zák. č. 381/2001 Z. z. Mal tak za to, že preukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z., že sa nedostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia, ktoré si voči nemu uplatňuje žalobca v tomto spore, nakoľko samotný základ nároku ako aj jeho výška môže byť ustálená až právoplatným rozhodnutím konajúceho súdu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a výsluchom svedka X. A.. Predmetnú vec posúdil podľa ust. § 442 ods. 1, § 797 ods. 3, § 799 ods. 2 prvá veta, § 822, § 823 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ďalej len „Občianskeho zákonníka“, § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4, § 5 ods. 1 písm. g/, § 11 ods. 6 písm. a/, ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z., § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že v predmetnom spore nebolo sporné, že škoda na vozidle žalobcu vznikla ako ani to, že škoda vznikla v príčinnej súvislosti s konaním vodiča motorového vozidla zn. Zetor (t.j. poistený žalovaného). Spornou nebola ani výška škody predstavujúca náklady na opravu vozidla uplatnená zo strany žalobcu vo výške stanovenej samotným žalovaným na základe „kalkulácie nákladov na opravu rozpočtom“ a to v sume 643,02 eur. Spornou bola otázka, či škoda, ktorá bola žalobcovi spôsobená bola spôsobená v dôsledku pracovnej činnosti motorového vozidla zn. Zetor ako pracovného stroja alebo bola zapríčinená jazdou motorového vozidla zn. Zetor. Podľa súdu zák. č. 381/2001 Z. z. obsahuje v ust. § 5 ods. 1 písm. g/ výnimku, kedy poisťovateľ nenahrádza za poisteného škodu v prípade, ak ide o škodu spôsobenú pracovnou činnosťou motorového vozidla ako stroja (s výnimkou škôd zapríčinených jeho jazdou). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že motorové vozidlo zn. Zetor, predtým ako narazilo do motorového vozidla žalobcu, cúvalo z dôvodu, aby sa pripravilo na vykonávanie svojej pracovnej činnosti (t.j. na odhŕňanie snehu v predmetnej slepej ulici, na konci ktorej stálo vozidlo žalobcu). Uvedené vyplýva z listinného dôkazu - čestné prehlásenie (č.l. 10 spisu) ako aj výpovede svedka X. A., vodiča motorového vozidla zn. Zetor na pojednávaní dňa 06.11.2020 (svedok vo svojej výpovedi uviedol, že v čase, keď cúval a narazil do motorového vozidla žalobcu, nevykonával svoju pracovnú činnosť, keďže ulica, na ktorej stálo motorové vozidlo žalobcu je slepá ulica a odhŕňať sneh by sa v nej nedalo spôsobom, že by do nej svedok vošiel bez nacúvania, nakoľko v takom prípade, by sneh zostal v predmetnej ulici, keďže radlica motorového vozidla zn. Zetor sa nachádza v prednej časti vozidla, preto najskôr s predmetným vozidlom cúval, narazil do vozidla žalobcu a až následne pokračoval vo vykonávaní svojej činnosti a odhrnul v slepej ulici sneh). Podľa názoru súdu výpoveďou svedka, ktorý bol ako jediný prítomný na mieste v čase poistnej udalosti, bolo preukázané, že k vzniku škody na motorovom vozidle žalobcu nedošlo pri vykonávaní pracovnej činnosti motorového vozidla zn. Zetor, ale pri jazde tohto motorového vozidla (t.j. pri cúvaní, ktorým sa motorové vozidlo plánovalo dostať na koniec slepej ulice, aby vzápätí mohlo začať vykonávať pracovnú činnosť, t.j. odhŕňať sneh v tejto ulici). Konštatoval preto, že nie je daná výluka plnenia žalovaného v zmysle § 5 ods. 1 písm. g/ zák. č. 381/2001 Z. z., pretože ku škode došlo pri jazde motorového vozidla zn. Zetor (t.j. pri cúvaní). Skutočnosť, že svedok spustil radlicu motorového vozidla v čase, keď zbadal, že je za ním vozidlo žalobcu, bola zo strany svedka odôvodnená tým, že spustením radlice mal v úmysle zabrániť nárazu vozidla zn. Zetor do motorového vozidla žalobcu, čo podľa názoru súdu taktiež vylučuje, že k vzniku škody došlo počas vykonávania pracovnej činnosti svedka. Hoci žalobca pri vyplňaní tlačiva „Uplatnenie nároku na náhradu škody“ (č.l. 11 spisu) uviedol, že „Pri údržbe cestnej komunikácie nacúval traktorom do prednej časti“ súd musel konštatovať, že nemožno sa striktno v danom prípade pridŕžiavať opisu poistnej udalosti zo strany žalobcu, ktorý nebol prítomný na mieste poistnej udalosti, a preto okolnosti poistnej udalosti nevnímal vlastnými zmyslami. Vychádzal z opisu poistnej udalosti tak ako bola uvedená zo strany svedka, ktorý bol jediný prítomný na mieste vzniku poistnej udalosti. Vzhľadom na uvedené bol názoru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný. Z dôkazu (č.l. 13 spisu) vyplynulo, že žalovaný ukončil šetrenie predmetnej poistnej udalosti ku dňu 18.02.2019. Podľa ust. § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania od 06.03.2019 (teda po uplynutí 15 dní od skončenia šetrenia poistnej udalosti) a s prihliadnutím na § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Nestotožnil sa s názorom žalovaného, že sankcia v podobe úroku z omeškania je v danom prípade viazaná výlučne na nesplnenie nepeňažnej povinnosti žalovaného v zmysle § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. S prihliadnutím na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/24/2020-133 zo dňa 27.03.2020 mal za to, že žalobca má nárok na úrok z omeškania počítaný odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15-dňovej lehoty plynúcej od skončenia šetrenia poistnej udalosti. Žalobcovi preto nárok na úrok z omeškania aj priznal.

Súd s poukazom na § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“, rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa zásady úspechu v konaní a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal v konaní úspech v plnom rozsahu, mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol, aby odvolací súd v súlade s § 388 C. s. p. zmenil rozsudok tak, že žalobu

proti žalovanému zamietne v celom rozsahu a zároveň mu prizná proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozsudok napadol z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C. s. p., pretože súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza i z nesprávneho právneho posúdenia veci. Spornou otázkou v predmetnom spore bola, či škoda, ktorá žalobcovi vznikla pri škodovej udalosti dňa 16.01.2019 bola spôsobená v dôsledku pracovnej činnosti motorového vozidla zn. Zetor slúžiaceho na odhŕňanie snehu alebo bola zapríčinená jeho jazdou. Žalobca si u neho uplatnil nárok listinou datovanou dňa 18.01.2019 označenou „Uplatnenie nároku na náhradu škody“. Na jej druhej strane v rámčeku s označením podrobný popis vzniku škody žalobca uviedol: „Pri údržbe cestnej komunikácie nacúval traktor do prednej časti a pritlačil ho na plot rodinného domu“. Z uvedeného je podľa neho zrejmé, že takýto popis škody napĺňa zákonnú výluku vymedzenú priamo zákonom v ust. § 5 ods. 1 písm. g/ zák. č. 381/2001 Z. z. Okrem toho žalobca ešte pred začatím sporu poukazoval na inú skutkovú okolnosť ako malo dôjsť ku škodovej udalosti, a to ako uviedol predtým. Uviedol tak po tom ako ho informoval o vysporiadaní nároku bez poskytnutia náhrady škody. Žalovaný mal tak za to, že dochádza tak zo strany žalobcu k modifikácii skutkového tvrdenia ako došlo ku škodovej udalosti. V nadväznosti na to on poukázal na účel, za akým vodič s traktorom cúval do „slepej ulice“, kde bolo odstavené vozidlo žalobcu „za účelom odstránenia snehu“. Vytýkal súdu, že v odôvodnení rozsudku chýba akákoľvek zmienka o jeho argumentácii okrem toho, že zotrval na doterajších vyjadreniach a písomných podaniach. Následne žalovaný dal do pozornosti, že najprv žalobca v liste datovanom dňa 11.03.2019 uviedol, že škodová udalosť sa nestala počas pracovnej činnosti traktora, ale počas jeho jazdy ako účastníka cestnej premávky; neodhŕňalo sneh - nemalo spustenú radlicu za účelom vykonania pracovnej činnosti. Traktor cúval ako účastník cestnej premávky po ceste smerom k odstavenému vozidlu žalobcu pričom z dôvodu zľadovatelej cesty sa traktor dostal do šmyku; vodič sa snažil stabilizovať šmýkajúci sa traktor tým, že spustil jeho radlicu, avšak ani toto nepomohlo a počas šmyku narazil do prednej časti odstaveného vozidla žalobcu, čím spôsobil žalobcovi na jeho vozidle škodu. Potom k zmenenému tvrdeniu o priebehu škodovej udalosti v žalobe pripojil aj listinu podpísanú vodičom traktora označenú ako čestné prehlásenie zo dňa 25.04.2019. Tiež poukázal na tú skutočnosť, že svedok na pojednávaní dňa 06.11.2020 spontánne uviedol, že v čase škodovej udalosti v obci vykonával zimnú údržbu ako i na jeho záverečnú reč (rozumej žalovaného). Nepochopiteľný záver súdu (že nie je daná výluka plnenia žalovaného v zmysle § 5 ods. 1 písm. g/ zák. č. 381/2001 Z. z., pretože ku škode došlo pri jazde traktora, t.j. pri cúvaní) nemôže byť podľa neho ospravedlivený ani jeho nasledujúcou argumentáciou, keď poukázanim na dobre úmysly vodiča traktora pri dôvodení spustenou radlicou zabraňoval nárazu do vozidla žalobcu a následnú benevolenciu vo vzťahu k podrobnému popisu vzniku škody žalobcu zachytenému v listine zo dňa 18.01.2019 označenej ako „Uplatnenie nároku na náhradu škody“. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal žalovaný za to, že sa súd dostatočne nevysporiadal s tvrdeniami o tom, že bola naplnená zákonná výluka. Podľa neho sa úplne opomenul vysporiadať s otázkou, čo bolo účelom, resp. dôvodom, pre ktorý sa traktor spolu s vodičom dňa 16.01.2019 nachádzal v čase škodovej udalosti na mieste, kde k nej došlo. Tento účel vyplýva zo skutkových tvrdení sporových strán, predložených dôkazov ako aj výpovede svedka, vodiča traktora. Týmto dôvodom jednoznačne bolo vykonanie zimnej údržby, odhrabanie, resp. odstránenie snehu z cesty (účelovej komunikácie) a v danom momente účelom traktora nebolo plniť funkciu dopravného prostriedku. Ďalej žalovaný za udržateľnú ani za korektnú nepovažoval argumentáciu súdu, ktorou odôvodnil priznanie úrokov z omeškania žalobcovi. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré sa s touto otázkou vysporiadali (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 212/2017 zo dňa 26.02.2019, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/163/2019 zo dňa 27.08.2019, sp. zn. 11Co/214/2019 zo dňa 29.10.2019 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/20/2020 zo dňa 31.08.2020). Súd podľa neho vôbec nerešpektoval špeciálnu právnu úpravu vzniku tohto nároku upravenú v zák. č. 381/2001 Z. z. Poukázal na obsah ustanovenia § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z., ktoré je vo vzťahu ku všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka upravujúcim povinnosti dlžníka v omeškaní zákonnou úpravou špeciálnou, v dôsledku čoho má preto prednosť pred úpravou všeobecnou. Nevznikla mu preto povinnosť zaplatiť žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi úroky z omeškania. Oznamil mu totiž, že skončil šetrenie poisťnej udalosti a výšku priznaného poisťného plnenia. Splnil preto svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. Sama skutočnosť, že žalobca nebol s vybavením uplatneného nároku stotožnený, nemožno považovať za nesplnenie jeho zákonnej povinnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa mu javil rozsudok okresného súdu za arbitrárny, nedostatočne odôvodnený, následkom čoho bol nepreskúmateľný.

3. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 19.01.2021 navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu a žalovaného zaviazal povinnosťou nahradiť mu trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu 100 %. Nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného, ktoré podrobne uviedol v žalobe, vo vyjadrení k odporu ako aj priamo na pojednávaní, skutočnosti, ktoré potvrdil aj vodič traktora, svedok X. A., vo svojej výpovedi ako aj v čestnom prehlásení. Z výpovede tohto svedka ako aj fotografií poistnej udalosti vyplynulo, že skutok sa stal tak ako to uviedol a tvrdil on, a teda že pri náraze do jeho odstaveného vozidla nevykonával traktor činnosť pracovného stroja, teda neodhŕňal sneh, ale pohyboval sa po miestnej komunikácii, a teda dopravná nehoda bola spôsobená jeho jazdou. K tvrdeniu žalovaného, opierajúceho sa o slovné spojenie ním uvedené v kolónke formulára slúžiaceho na uplatnenie nároku na náhradu škody zo dňa 18.01.2019 uviedol, že on pri vypisovaní predmetného formulára, ktorý obsahuje málo priestoru na podrobný opis škodovej udalosti, iba vo všeobecnosti a stručne opísal priebeh škodovej udalosti. Keďže poistené motorové vozidlo zn. Zetor slúži na odhŕňanie snehu, predpokladal, že vozidlo bolo práve za týmto účelom počas nočných hodín v prevádzke. Z toho dôvodu použil pri svojej charakteristike škodovej udalosti pojem „pri údržbe cestnej komunikácii“ bez toho, aby bližšie rozpisoval a presne špecifikoval priebeh celej škodovej udalosti. Sústredil sa predovšetkým na opis spôsobu, akým vznikla pri škodovej udalosti na jeho motorovom vozidle škoda. Okrem toho nebol očitým svedkom udalosti. Teda ani nemohol pravdivo a úplne popísať priebeh škodovej udalosti, nakoľko ho nevidel. Súd správne vyhodnotil túto námietku žalovaného, keď skonštatoval, že on nebol priamym svedkom udalosti, a teda nemohol hodnoverne a pravdivo opísať priebeh udalosti. Jediným priamym svedkom bol vodič traktora, X. A., ktorý potvrdil rovnaký popis priebehu nehody v čestnom prehlásení, svedeckej výpovedi ako aj vo vyjadrení, ktoré poskytol pracovníkovi spoločnosti Sloveporta pri likvidácii poistnej udalosti. Jeho výpoveď bola potvrdená aj fotografiami z miesta nehody, s ktorými sa súd oboznámil. Tvrdenia žalovaného sú len ničím nepodložené fabulácie. Nakoľko sa škodová udalosť stala v nočných hodinách, iba za prítomnosti vodiča poisteného motorového vozidla X. A., mal on možnosť dozvedieť sa presný opis vzniku a priebehu škodovej udalosti iba z rozhovoru s ním. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že činnosť, pri ktorej traktor cúval do ulice, kde chcel začať vykonávať pracovnú činnosť, t.j. odhŕňať sneh, mal v tom čase osadenú za zadnou časťou traktora radlicu, čo treba považovať za vykonávanie pracovnej činnosti ako pracovného stroja, tak takéto tvrdenie je podľa neho skutkovo nesprávne, pričom žalovaný zároveň nesprávne posúdil vec po právnej stránke. V danom prípade nemohlo ísť o činnosť pracovného stroja, nakoľko pracovnú činnosť môže traktor vykonávať len vtedy, ak traktor jazdí smerom vpred a radlicu, ktorú má umiestnenú za traktorom ťahá za sebou, má ju spustenú na ceste a sneh odhŕňa tak, že ho radlicou v podstate ťahá za sebou a odhŕňa na kraj cesty. V žiadnom prípade nemôže technicky traktor odhŕňať sneh pri cúvaní, kedy by mal radlicu vlastne pred sebou z pohľadu smeru jazdy, nakoľko by sneh tlačil pred sebou a zatlačil by ho do konca ulice, čím by vlastne zablokoval cestu odhrnutým snehom, najmä pokiaľ ide o slepú cestu, ktorá končila pred jeho domom. Tieto skutočnosti tiež potvrdil svedok X. A.. Ďalej žalobca uviedol, že pokiaľ by sa uznala argumentácia žalovaného, že už samotná jazda traktora, ktorý má namontovanú radlicu na odhŕňanie snehu, je činnosťou pracovného stroja a nie jeho jazdou, dospelo by sa k absurdným záverom, že akákoľvek jazda akéhokoľvek pracovného stroja je pracovnou činnosťou, čo však nie je ani logické, ani technicky správne. Týmto spôsobom by sa muselo za pracovnú činnosť považovať napr. aj jazda autožeriava na miesto výkonu práce, pretože má na vozidle namontovaný mechanizmus žeriava, teda rameno, lano s navijákom a hák a už tým je jeho jazda považovaná za pracovnú činnosť, čo však nie je pravda, nakoľko za pracovnú činnosť autožeriava ako pracovného stroja možno považovať až zastavenie vozidla, ukotvenie pomocou pätiiek, vysunutie ramena, zavesenie bremena a jeho presun, resp. dvíhanie alebo posúvanie smerom dole. Taktiež by sa muselo považovať za pracovnú činnosť jazdu bagra, domiešavača betónu. Príkladmi sú aj iné pracovné stroje, ktoré po technickej stránke sú motorovým vozidlom, ktoré sa môžu presúvať jazdou po bežnej komunikácii a zároveň môžu slúžiť ako pracovné stroje, nakoľko majú na vozidle namontované nejaké technické zariadenie, ktoré dokáže plniť konkrétnu pracovnú činnosť. Nemožno preto presun takéhoto vozidla po bežnej komunikácii, hoci by sa aj presúvalo na miesto výkonu práce, považovať za výkon činnosti pracovného stroja, ale len za jazdu pracovného stroja. Tieto skutočnosti vyhodnotil prvoinštančný súd po skutkovej aj právnej stránke správne a odvolanie preto nebolo dôvodné. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že sa nedostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia, ktoré si voči nemu on uplatňoval, a to z dôvodu, že samotný základ nároku, ako aj jeho výška, môže byť ustálená až právoplatným rozhodnutím konajúceho súdu a žalovaný sa tak môže dostať do omeškania až v prípade, ak mu nevyplatil nárok priznaný súdom v súdom určenej lehote. Bol názoru, že úroky z omeškania v danom prípade nemožno chápať ako špeciálnu peňažnú sankciu ako dôsledok nekonania žalovaného včas splatiť peňažné plnenie, ale taktiež preventívno-donucovaciu funkciu, aby žalovaný vynaložil všetko maximálne úsilie a

prevzal zodpovednosť za správne posúdenie a vyhodnotenie škodovej udalosti. V prípade stotožnenia s názorom žalovaného by to znamenalo, že tento by mohol zakaždým vyhodnotiť poisťnú udalosť tak, že by nepriznal nárok na vyplatenie poisťného plnenia, hoci na ňu vznikol poškodenému nárok a pritom by si bol vedomý, že mu nehrozí žiadna peňažná sankcia za nesplnenie si svojej zákonnej povinnosti vo forme úrokov z omeškania. Nechal by tak vždy na vôli poškodeného, či sa bude svojich nárokov domáhať súdnou cestou a či mu súd uloží povinnosť splniť poisťné plnenie s vedomím, že až v prípade, ak by nesplnil to, na čoho zaviazal súd, hrozila by mu sankcia v podobe úrokov z omeškania. Nestotožnil sa s názorom žalovaného, že sankcia v podobe úroku z omeškania je v danom prípade viazaná výlučne na nesplnenie nepeňažnej povinnosti žalovaného v zmysle § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z.

4. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike zo dňa 19.03.2021 nepovažoval vyjadrenie žalobcu za presvedčivé, označil ho za zavádzajúce, ktoré nie je vôbec spôsobilé zmeniť jeho názor o nedôvodne uplatnenom nároku žalobcu v predmetnom spore. Ďalej uviedol, že skúmajúc účel, resp. dôvod prítomnosti traktora s radlicou na mieste škodovej udalosti a v čase škodovej udalosti sa mu javí ako vhodné dať do pozornosti odvolacieho súdu, že v danom prípade škoda na vozidle žalobcu vznikla pôsobením traktora pri jeho činnosti ako pracovného stroja, ktorým vodič vykonával zimnú údržbu účelovej komunikácie (slepej ulice). Zo svedeckej výpovede vodiča traktora vyplynulo, že vozidlo žalobcu sa traktor ani nedotkol, ale predmetné poškodenie (na vozidle žalobcu) mal spôsobiť sneh, ktorý radlica nahrnula na žalobcove vozidlo, pričom vodič traktora nevedel jednoznačne vylúčiť, či aj samotná radlica traktora narazila do vozidla žalobcu alebo nie. Dôkazom je zvukový záznam z pojednávania zo dňa 06.11.2020. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že by z výpovede svedka X. A. či z fotografií poisťnej udalosti vyplynulo, že skutok sa stal ako to tvrdil žalobca, a teda že pri náraze do odstaveného vozidla žalobcu nevykonával traktor činnosť pracovného stroja, teda neodhŕňal sneh, ale pohyboval sa po miestnej komunikácii, a teda dopravná nehoda bola spôsobená jeho jazdou. Z vykonaných dôkazov podľa jeho názoru jednoznačne plynie, že došlo ku škodovej udalosti a ako následne postupoval žalobca pri uplatnení nároku i to, že následne dochádzalo k modifikácii ním skôr prezentovaných tvrdení. Na tomto mieste osobitne poukázal najmä na formulár uplatnenia nároku na náhradu škody zo dňa 18.01.2019, z ktorého plynie, že ku škodovej udalosti došlo „Pri údržbe cestnej komunikácie“ a prednes právneho zástupcu na pojednávaní dňa 09.06.2020, z ktorého vyplynulo, že dokumenty k uplatneniu nároku sa žalobca so škodcom dohodli vyplniť spolu, následne vzhľadom na potrebu vykonávania údržby z čoho sa javí, že žalobca nebol v žiadnom časovom strese pri vypisovaní dokumentov k uplatneniu nároku a navyše ich vyplňal spolu so škodcom, čo nekorešponduje s jeho argumentáciou vo vyjadrení. Tiež ak vyplňal žalobca dokumenty k uplatneniu nároku spolu so škodcom tak nie je celkom zrejmé, prečo by v nich uvádzal svoje predpoklady o vzniku škody, keď mu ich ozrejmoval sám škodca. Okrem toho žalobca nemusel uplatniť nárok len na formulári, na ktorý odkazuje (tento formulár je len vzorom potrebných relevantných údajov). Podľa názoru žalovaného aj z výpovede svedka na pojednávaní dňa 06.11.2020 vyplynulo, že ku škodovej udalosti došlo pri vykonávaní zimnej údržby, ktorá bola realizovaná traktorom vybaveným radlicou slúžiacou na odhŕňanie snehu, ktorý ako vodič viedol svedok X. A.. Tiež poukázal na to, že je potrebné sa zaoberať skutočnosťou, prečo bol traktor prítomný v čase škodovej udalosti na mieste, kde k nej došlo a touto skutočnosťou bolo vykonanie zimnej údržby slepej ulice v obci, kde má žalobca bydlisko. Nepovažoval za výstižné opisy absurdných situácií, ktoré sú podľa neho na tento spor neaplikovateľné. Žalovaný bol názoru, že pre korektné posúdenie činnosti, ktorú v čase škodovej udalosti traktor na mieste, kde k nej došlo vykonával, bolo potrebné vziať na zreteľ, že traktor v danom čase vykonával zimnú údržbu - odhŕňanie snehu, ku škodovej udalosti došlo na účelovej komunikácii (slepej ulici), kde bolo potrebné vykonať zimnú údržbu (odhŕnúť sneh), v prípade stroja, ktorým bola škodová udalosť spôsobená išlo o viacúčelový traktor s nasadenými reťazami na kolesách a s radlicou na odhŕňanie snehu osadenou v jeho zadnej časti, ku vzniku škody došlo tak, že poškodenie (na vozidle žalobcu) spôsobil sneh, ktorý radlica (osadená v zadnej časti traktora) nahrnula na žalobcove vozidlo, pričom vodič traktora nevedel jednoznačne vylúčiť, či aj samotná radlica traktora narazila do vozidla žalobcu alebo nie. Napokon sa žalovaný nestotožnil s argumentáciou žalobcu ohľadom úrokov z omeškania a označil ju za nesprávnu a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou. Trval rovnako na obsahu svojej argumentácie o nedôvodnom priznaní tejto časti žalobcom uplatneného nároku voči nemu.

5. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v duplike zo dňa 02.04.2021 bol názoru, že ide o opakované a v podstate rovnaké tvrdenia žalovaného ako už boli uvádzané v priebehu doterajšieho konania. Vždy tvrdil, že radlica na traktora bola osadená v jeho zadnej časti a túto skutočnosť potvrdil aj vodič traktora a táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. K vyjadreniu žalovaného, že

podľa neho škoda na vozidle vznikla pôsobením traktora ako pracovného stroja, ktorým vodič vykonával zimnú údržbu účelovej komunikácie a že škoda bola spôsobená nie nárazom traktora, ale nahrnutím snehu, ktorý bol medzi traktorom a jeho vozidlom, uviedol, že stále tvrdí, že v čase spôsobenia škody na jeho motorovom vozidle traktor nevykonával činnosť pracovného stroja, ale sa presúval na miesto začiatku výkonu svojej práce, teda cúval bez toho, aby odhŕňal sneh, len cúval ako bežné vozidlo na koniec slepej ulice, až pred jeho rodinný dom, kde chcel začať odhŕňať sneh jazdou vpred, pričom radlicu by ťahal za traktorom, ktorá by sneh za traktorom odhŕňala na kraj cesty v smere jazdy vpred. V žiadnom prípade, a to nie je ani technicky možné, nevykonával pri cúvaní traktor zimnú údržbu, teda neodhŕňal sneh ako to uviedol aj vodič traktora, že pri cúvaní nemôže odhŕňať sneh a tlačiť ho pred sebou, lebo by ten sneh ostal na konci ulice a vytvoril by prekážku pred jeho vozidlom, prípadne by zatarasil vchod do jeho rodinného domu. Ako uviedol vodič traktora pri cúvaní dostal šmyk, nakoľko cúval k jeho rodinnému domu, čo bolo dolu kopcom a v snahe zabrzdiť sa šmýkajúci traktor dal dole radlicu, aby ňou traktor zabrzdil. To sa nepodarilo a ako spustená radlica začala tlačiť pred sebou sneh, tento sneh natlačila na jeho auto, ktoré bolo posunuté do oplotenia jeho domu, do ktorého vozidlo narazilo zadnou časťou. Takýto skutkový priebeh nehody a nárazu traktorom do vozidla nemožno vyhodnotiť ako činnosť pracovného stroja. Tvrdenia žalovaného sú však v rozpore so svedeckou výpoveďou vodiča traktora, ako aj závermi súdu. Považoval za irelevantné, či jeho poškodené vozidlo bolo priamo zasiahnuté traktorom alebo stlačeným snehom, ktorý vytvoril medzi traktorom a jeho vozidlom pevnú prekážku, resp. akýsi medzičlánok, nakoľko z priebehu nehodového deja je zrejmé, že masu snehu dal do pohybu traktor, a teda škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, t.j. traktora. Je to niečo obdobné ako keby traktor narazil do iného odparkovaného vozidla (alebo inej prekážky, napr. stĺp, strom, zložené drevo alebo iný materiál) a toto iné vozidlo (alebo iná prekážka) by bolo posunuté do jeho vozidla. Taktiež by za škodu zodpovedal vodič traktora, ktorý tieto veci dal do pohybu pri svojej prevádzke motorového vozidla. K uplatneniu nároku vo formulári, v ktorom uviedol, že k udalosti došlo „pri údržbe cestnej komunikácie“ uviedol, že popis udalosti v tlačive formulára uviedol len vo všeobecnej rovine v tom zmysle, že v tom čase, avšak myslí sa tým v čase tej noci a nie v čase t.j. okamihu samotného nárazu do vozidla žalobcu, vykonával vodič traktora zimnú údržbu, čo je zrejmé aj z toho, že traktor mal radlicu, snehové reťaze a v čase pred cúvaním do slepej ulice, kde došlo k poškodeniu jeho vozidla ako aj v čase po tom, vodič traktora vykonával zimnú údržbu v danej obci, v iných uliciach. Pri vyplňaní formulára mal tak na mysli celkový obraz tej situácie a nie presný a podrobný popis nehodového deja, s popisom ako presne došlo k nárazu, čo bolo tesne pred tým a ako presne traktor cúval na miesto nehody. Tvrdenia žalovaného (že tlačivo vyplňal spolu s vodičom traktora, že mohol použiť celú novú stranu papiera, aby podrobne popísal nehodový dej) nemôžu nič zmeniť na priebehu skutkového deja, ktorý presne a ako jediný priamy svedok udalosti opísal vodič traktora. Tvrdenia žalovaného tak považoval za účelové a ničím nepodložené domnienky a konštrukcie.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

7. V preskúmvanej veci sa žalobca na žalovanom domáhal zaplata sumy 643,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 643,02 eur od 06.03.2019 do zaplata, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku z titulu nároku na poistné plnenie zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

8. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení rozhodnutia obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalovaného, vyjadrenia žalobcu, repliky žalovaného, dupliky žalobcu a obsahu spisu, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, spôsobom

zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p. Okrem toho sa v konaní pred súdom prvej inštancie nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ust. § 380 ods. 2 C. s. p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať.

11. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) zaoberal sa pri posudzovaní veci iba podstatnými námietkami uvedenými v odvolaní žalovaného.

12. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V konaní pred súdom prvej inštancie a rovnako v odvolacom konaní opakovane tvrdil, že išlo o výluku v zmysle ust. § 5 ods. 1 písm. g/ zák. č. 381/2001 Z. z. Poukazoval striktnie na popis vzniku škody spísaný žalobcom v listine z 18.01.2019 označenej „Uplatnenie nároku na náhradu škody“ a nesprávne vysporiadanie sa s otázkou, čo bolo účelom, resp. dôvodom jazdy motorového vozidla, ktorým nebolo plniť funkciu dopravného prostriedku, ale pracovnú činnosť (vykonanie zimnej údržby).

13. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné. Podľa § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka súčasťou poisťnej zmluvy sú všeobecné poisťné podmienky poisťiteľa (poisťné podmienky), na ktoré sa poisťná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

14. Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poisťná udalosť).

15. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

16. Poisťná udalosť je podľa zák. č. 381/2001 Z. z. vymedzená aj negatívne, a to vymenovaním skutkového deja, z ktorého nevznikne poisťovni povinnosť výplaty poisťného plnenia.

17. Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zák. č. 381/2001 Z. z. ak poisťná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, spôsobenú pracovnou činnosťou motorového vozidla ako pracovného stroja s výnimkou škôd zapríčinených jeho jazdou.

18. V zmysle § 215 ods. 1 C. s. p. súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Podľa ods. 2 skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

19. Dokazovanie je jeden zo základných inštitútov civilného procesu. Aby súd vedel spor riadne prejednať a rozhodnúť, musí mať zabezpečený dostatok skutkových poznatkov významných pre rozhodnutie vo veci samej. Zákonodarca pri koncipovaní inštitútu dokazovania v novej právnej úprave vychádzal z doterajšie právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku, ktorú precizuje a sprehľadňuje. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ust. § 132 C. s. p. je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to povaha prípúšťa. Do ust. § 185 C. s. p. zaviedol princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

20. Podľa odvolacieho súdu pri nároku na poisťné plnenie bolo potrebné rozlišovať medzi použitím motorového vozidla ako dopravného prostriedku a medzi jeho použitím ako pracovného stroja, keďže motorové vozidlo za istých okolností funguje ako pracovný stroj a v takom prípade ide o činnosť pracovného stroja. Pri posudzovaní tak bolo nutné odvíjať sa od reálneho priebehu škodovej udalosti.

21. V konaní nebolo sporné, že vodič motorového vozidla zn. Zetor dňa 16.01.2019 v čase o 2.00 hod. pred škodovou udalosťou vykonával pracovnú činnosť a to odhŕňanie snehu v obci E. Q. - B.. Z výsluchu svedka X. A. vodiča motorového vozidla zn. Zetor vyplynulo, že pred vznikom škody s vozidlom cúval do slepej ulice, keďže sa pripravoval na výkon pracovnej činnosti - odhŕňanie snehu. Motorové vozidlo malo radlicu na odhŕňanie snehu v zadnej časti. V tejto slepej ulici nemohol vykonávať odhŕňanie snehu bez toho, aby motorové vozidlo jazdou na úseku cestnej premávky najskôr necúvilo do slepej ulice. Nebolo sporné, že vozidlo malo nasadené reťaze a cesta bola zľadovatená. V slepej ulici cúval smerom z kopca dolu keď sa vozidlo dostalo do šmyku a keď vodič motorového vozidla zn. Zetor zbadal, že za ním stojí auto, asi zhruba 2 až 3 metre pred tým autom spustil radlicu svojho vozidla dole, pričom chcel týmto spôsobom zabrániť nárazu do vozidla poškodeného - žalobcu. Napriek tomu následne nahrnutý sneh zatlačil auto a narazil do vozidla žalobcu - poškodeného, ktoré následne poškodilo plot žalobcu. Vodič motorového vozidla zn. Zetor zazvonil v dome u poškodeného a dohodli sa, že predmetnú škodovú udalosť budú riešiť neskôr v ten deň. Vodič následne išiel vykonávať svoju činnosť, a to odhŕňať sneh v tejto slepej ulici a aj v iných častiach obce. Uvedené vyplynulo z výsluchu svedka, ktorý dôkaz považoval aj odvolací súd za rozhodujúci a preukazujúci, že škodová udalosť vznikla použitím motorového vozidla zn. Zetor ako dopravného prostriedku pri jazde a nie ako pracovný stroj spájajúci sa s jeho funkciou - odhŕňanie snehu. Žalovaný iný dôkaz, ktorý by tvrdenia svedka spochybnil nepredložil, pričom bolo nesporné, že škodovú udalosť v rámci svojej právomoci prešetroval. Dôvodom neuhradenia škody žalovaným uplatnenej žalobcom podľa listu zo dňa 18.02.2019 bolo to, že vozidlo malo podľa fotodokumentácie spustenú radlicu. V konaní svedok vysvetlil, za akého stavu došlo k spusteniu radlice na vozidle a teda, že to nebolo pri činnosti motorového vozidla ako stroja, ktorou je odhŕňanie snehu, ale pri jazde (cúvaní) vozidla po účelovej komunikácii (slepej ulici). Poukazovanie žalovaného striktné na popis vzniku škody žalobcom pri uplatnení náhrady škody v listine z 18.01.2019 bolo s ohľadom na výpoveď svedka nedôvodné. Bolo možné súhlasiť s okresným súdom v tom, že žalobca nebol prítomný pri škode, a preto mohol vychádzať len z toho, čo mu uviedol škodca - svedok zameriac sa na opis spôsobu, akým vznikla na motorovom vozidle škoda, ktorú si uplatňoval. V odvolaní tak žalovaný neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia a v odvolaní uvedené argumenty za zisteného skutkového stavu nie sú spôsobilé privediť iné právne hodnotenie stavu veci.

22. Žalovaný sa tiež v odvolaní nestotožnil s argumentáciou súdu ohľadom nepriznania úrokov z omeškania, a to pre nerešpektovanie špeciálnej právnej úpravy vzniku tohto nároku upravenej v zák. č. 381/2001 Z. z.

23. Okresný súd pri priznaní úrokov z omeškania vychádzal z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/24/2020 zo dňa 27.03.2020, ktorý v obdobnej veci vysvetlil, že ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. sa týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poisťovateľa a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaoberá sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru, a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úroky z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úroky z omeškania len v prípade v ňom uvedenom. Okrem toho odvolací súd v ňom uviedol, akými úvahami bol vedený pri nestotožnení sa s názorom vysloveným v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 z 22.11.2018. Na závere stotožniacim sa s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/24/2020 odvolací súd zotrváva aj v súčasnej dobe. Okresný súd preto správne priznal žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania počítaný odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15-dňovej lehoty plynúcej od skončenia šetrenia poisťovateľa vo výške stanovenej v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

24. Vzhľadom na uvedené podľa odvolacieho súdu námietky, ktoré žalovaný uviedol v odvolaní v rámci uplatnených odvolacích dôvodov nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, a to vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu žalobcu v spore (§ 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p.).

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, a to v celom rozsahu, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).